

Sommervise

OTTO MORTENSEN, *1907
Tekst: Thøger Larsen

f poco marcato

S

1. Du dan - ske som - mer, jeg el - sker dig, skønt du så of - te har
3. Når di - ne bøl - ger mod bred - den gik, be - ru - set blå som gud -
5. Du dan - ske som - mer, min hil - sen tag, du ly - se nat og du

f poco marcato

A

1. skønt du så of - te har
3. be - ru - set blå som gud -
5. du ly - se nat og du

f poco marcato

T

1. Du dan - ske som - mer, jeg el - sker dig, skønt du så of - te har
3. Når di - ne bøl - ger mod bred - den gik, be - ru - set blå som gud -
5. Du dan - ske som - mer, min hil - sen tag, du ly - se nat og du

f poco marcato

B

Med tilladelse af Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Løsblade kan rekvireres fra Wilhelm Hansen, Musik-Forlag, København

1. skønt du så of - te har
3. be - ru - set blå som gud -
5. du ly - se nat og du

mf

sve-get mig. — Snart kol - de far-ver i sky og vand, snart nøg - ne pi - ger ved
 -in-ders blik, — en ung-dom jub-led' din lov-sang ud, kun klædt i sol-skin og
 ly-se dag! — Går tit du kold o-ver lan-det hen, jeg véd, du kom-mer dog

mf

sve-get mig. — snart nøg - ne pi - ger
 -in-ders blik, — kun klædt i sol-skin
 ly-se dag! — jeg véd, du kom-mer

mf

sve-get mig. — Snart kol - de far-ver i sky og vand, snart nøg - ne pi - ger
 -in-ders blik, — en ung-dom jub-led' din lov-sang ud, kun klædt i sol-skin
 ly-se dag! — Går tit du kold o-ver lan-det hen, jeg véd, du kom-mer

mf

sve-get mig. — snart nøg - ne pi - ger
 -in-ders blik, — kun klædt i sol-skin
 ly-se dag! — jeg véd, du kom-mer

f

hver en strand. — Mer, mer, mer — jeg dog dig el-sker, hver gang du ler. —
 bru-net hud. — Ned, ned, ned — til dåb i glem-sel og e - vig-hed! —
 hed i-gen! — Ja, ja, ja, — jeg véd, dit hjer-te er guld end-da. —

f

ved hver — en strand. Mer jeg dog dig el-sker, hver gang du ler. —
 og bru - net hud. Ned til dåb i glem-sel og e - vig-hed! —
 dog hed — i - gen! Ja, jeg véd, dit hjer - te er guld end-da. —

f

ved hver en strand. Mer jeg dog dig el-sker, hver gang du ler. —
 og bru - net hud. Ned til dåb i glem-sel og e - vig-hed! —
 dog hed i - gen! Ja, jeg véd, dit hjer-te er guld end-da. —

f

ved hver en strand. jeg dig el-sker, hver gang du ler. —
 og bru - net hud. dåb i glem-sel og e - vig-hed! —
 dog hed i - gen! ia. dit hjer-te er guld end-da. —

12 *p legg.* *mp*

2. Du er i sin-det jo lu-ne-fuld, dog hjer-tet in-derst er pu-re guld, — et
 4. Og når du strak-te med å-bent sind de ly-se næt-ter i him-len ind, — i —

p

2. dog hjer - tet in-derst er pu-re guld, —
 4. de ly - se næt-ter i him-len ind, —

16 *S* *sempre legg. pp*

2. og blom-ster ly - ser, ly - ser ud af din
 4. vi bad: lad drøm-men, drøm-men dog al - drig

A *pp*

2. et e - - - ven - tyr er dit gla - de navn, dit gla - de
 4. i - mens det duf-ted' af hyld og hø, af hyld og

T *mp*

e - ven-tyr er dit gla - de navn, og blom-ster ly - ser ud af din favn. —
 -mens det duf-ted' af hyld og hø, vi bad: lad drømmen dog al-drig dø! —

B

og blom - ster ly - ser ud af din
 vi bad: lad drømmen dog al - drig

20 *p>*

favn. Korn i drøm - me gror. 3. Når
 dø! Ak, af tro og tak. 5. Du

p> *f>*

navn. Korn — i drøm - me gror, gror — un-der månens horn.
 hø. Ak, — af tro og tak svul - med' vort hjer - te.

p>

Korn, korn, korn i drøm - me gror un-der månens horn. 3. Når
 Ak, ak, ak! Vort hjer - te svul - med' af tro og tak. 5. Du

p>

favn. I drøm - me gror. Korn, korn, korn.
 dø! med tro og tak. Ak, ak, ak.